

באותו שנסחר בו לא היה יכולם להסתכל בפנוי - באוטו שהסתלק מפניהם על אחת פהה וכמה.

רבי חייא אמר, ימינה ה' נאדרי בפח - זו התורה. ועל זה ימינה ה' תרעוץ אויב. שאין דבר בעולם שישבר כחם של עמים עובדי כוכבים וממלות פרט לשעה שישרآل מתחסקים בתורה. שפל זמן שישרآل מתחסקים בתורה, הימין מתחזק, ונשבר כח ותפרק של עמים עובדי כוכבים וממלות. ולכן התורה נקראת עז, כמו שנאמר (וחלים כת) ה' עד לעמו ימן. ובשעה שישרآل לא מתחסקים בתורה - מתחזק השםאל, ומתחזק כח של עמים עובדי כוכבים וממלות, ושולטים עליהם, וגוזרים עליהם גזרות שלא יכולים לעמוד בהם, ועל זה הגלי בני ישראל והתפזרו בין העמים.

זה זה שפטות, על מה אבדה הארץ וגנו, ויאמר ה' על עזם את תורה. שהרי כל זמן שישרآل ישתקלו בתורה, נשבר כח ותקוף של עובדי עבודה זרה, זהו שפטות ימינה ה' תרעוץ אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי כך הוא, שפל זמן שוקלים של ישראל נשמע בכתמי הכנסתות ובכתמי מדירות וכיו', כמו ששנינו בראשית כי הקל קול יעקב. ואם לא, אז הרים יידי עשו, והרי בארכן.

וברב גאונך פהרס קמיה. רבי חזקיה פמח ואמר, (טהילים י) למה ה' מעמד ברוחך מעלים לעתות באלה. בשעה שחתטי קעולם גורמים, הקדוש ברוך הוא עולה למעלה, ובני אדם צורחים ומורידים דמעות ואין מי שישגיח עליהם. מה הטעם?

דמשה. ומה בהאי דאשთאר ביה לא הוי יכלין לאסטפלא באנפוי, בההוא דאסטלק מיגניה על אחת פמה וכמה.

רבי חייא אמר, ימינה יי' נאדרי בכח, דא אוריתא. ועל דא, ימינה יי' תרעוץ אויב. דלית מלא בעלה דיתר חיליהון דעתין עובדי כוכבים וממלות, בר בשעתה דישראל מתעסקין באוריתא. דכל זמן דישראל מתחסקים באוריתא, ימינה אתפרק, ואתבר חילא ותוקפא דעובד עבودת כוכבים וממלות. ובגיני כך אוריתא אקרית עז, כמה דאת אמר (טהילים טט) יי' עז לעמו יהן.

ובשעתה דישראל לא מתחסקים באוריתא שמאלא אתפרק, ואתפרק חיליהון דעובד עבודת כוכבים וממלות, ושלטין עליהו, וגזרין עליהו גזרין, דלא יכלין למיקם בהו. ועל דא אתגליאו בני ישראל, ואתבדרו בני עממי.

הדא הו דכתיב (דפנ"ח ע"ב) (ירמיה ט) על מה אבדה הארץ וגנו, ויאמר יי' על עזם את תורה. דהא כל זמן דישראל ישתקלו באוריתא, אתבר חילא ותוקפא דכל עובדי עבודה זרה, הדא הו דכתיב ימינה יי' תרעוץ אויב. אמר רבי אלעזר, ודאי הכי הוא, דכל זמן דקליהון דישראל, אשתחמע בכתמי הכנסתות ובכתמי מדירות וכו', כמה דתבניא בראשית כי הקול קול יעקב, וαι לאו הידים ידי עשו, זה אוקימנא.

וברב גאונך פהרס קמיה. (שמות ט) ר' חזקיה פמח ואמר, (טהילים י) למה בעמוד ברוחך מעלים לעתות באלה, בשעתה דחובי עלמא גרמו, קדשא בריך הוא סליך לעילא לעילא, ובגini נשא צוחין ונחתין דמעין, וליית